

tilfalder K. B. Den er spillet ved Vagtparaden af Gardens Musikkorps.

Desuden er den første Orchidéudstilling her i Landet afholdt privat af Fruerne Gad og Gamél samt Frkn. Frimodt og Holten til Fordel for K. B.

Endelig har Fru Louise Hansen en Aften indbudt samtlige Kredsforstandere i sit Hjem, hvor der blev gjort forskellige Meddelelser, og hvor forskellige Forslag drøftedes.

Nu tror jeg næsten, jeg er færdig med, hvad jeg har at fortælle Dem. Jeg beder Dem tænke paa K. B. som en smuk, ikke for fjærn Fremtidsudsigt og derfor tale godt om den til alle Deres Bekendte. Nogle af dem ville maaske saa tegne sig paa en Liste for et Bidrag; andre ville maaske sige: „Jeg vilde gerne give til det smukke Formaål; men jeg er ikke i Stand dertil!“ Faar De det Svar, maa De ikke mene, at det var spildt at tale om K. B. den Gang! Thi den, der ikke kan yde til Bygningen, kan komme til at nyde godt af den, kan komme til at trænge til den, før nogen aner det. Tal derfor til alle om den! Og tal godt om den!

Hver Gang De taler godt om K. B., hjælper De den et Stykke fremad mod Virkeliggørelsen. Og hvis De gør det, især hvis De bliver Kredsforstander, hvilket jeg altsaa særligt opfordrer Dem til, saa vil De føle, at det er en Lykke at arbejde med og for andre. Det er godt at føle, at man ikke er ene, naar man trænger til Hjælp! Og det er en Glæde at føle, at man er til Støtte for andre, blot ved at være der, — det er, ligesom man voksede derved, som om man derved fik mere Værd.

Aabent Brev til Fru Laura Kieler.

Kære Fru Kieler!

Deres lille Piece med den lange Titel har jeg læst. Da den i det væsentlige drejer sig om „Kvindernes Udstilling“, „Kvindernes Bygning“ og „Dansk Kvindesamfund“, tilkommer det ikke mig at bedømme den i sin Helhed, men hvor De berører „Kvinden og Samfundet“s „Udstillingstidende“, som i sin korte Levetid leledes af mig, finder jeg Anledning til at tage til Genmæle. De fleste af Deres Anker mod „Ud-